

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Свиленград, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200067 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ № BG2022/1000-3725/**
Н П о т 24.01.2023 година на и.д. Зам.директор на Териториална дирекция
Митница Бургас към Агенция Митници, с което на **Д. Г. Д. с ЕГН**
********* с адрес село *********, обл. *********, ул. ********* ********* №* за
нарушение на чл.233,ал.3 във вр.с чл.233,ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ на
основание чл.233, ал.3 във вр.с ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено
административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **1500,00 лв.** ,която глоба
представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на
основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В**
ПОЛЗА НА ДЪЛЖАВАТА -цигари „ KARELIA ” /Карелия /-150 кутии–
всички с продажна цена 750,00лева .

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал
жалбоподателя,който обжалва горецитираното в законопредвидения за това
срок. Същият в жалбата си до съда оспорва изложената фактическа
обстановка като твърди,че били допуснати съществени процесуални
нарушения в административното производство без да сочи конкретни
такива.Оспорва вмененото му нарушение,че е извършено от него,като
твърди,че не били изяснени всички факти и обстоятелства по случая,като
отделно от това счита,че наложеното наказание било несправедливо и
незаконосъобразно. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваният
акт като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, не се явява.За
него се явява пълномощника му ,който поддържа жалбата по изложените в
нея доводи. Претендира се присъждане на направените по делото разноски,за
което се представя и списък. Представя и писмени бележки,подробно развити
в подкрепа на подадената жалба.

Административнонаказващият орган /АНО/ - и.д. Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници чрез процесуалният си представител, оспорва жалбата. Счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно. Моли същото да бъде потвърдено.

В съдебната фаза ангажира гласни и писменни доказателства.

Претендира присъждане на юр.възнаграждение

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от **фактическа страна** :*

При завръщането си от Р. Турция в Р.България, жалбоподателят влязъл в страната ни на 28.09.2022г. около 21,00часа на МП „Капитан Андреево”, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” с лек автомобил марка „Мерцедес” с рег.№Х 7409 КТ, управляван лично от него,като в автомобила пътували още две лица.

По същото време на работа на горепосочения МП изпълнявала служебните си задължения митническият инспектор св.М. Н. Д. ,който преди предприемане на митническа проверка, приканил лицата да обявят и да декларират носените от тях стоки – в търговско количество ,както и акцизни такива и валутни ценности, с изрично уточнение и цигари, в отговор на което жалбоподателят отрекъл да носи подобни стоки и не декларирал нищо,като и пътниците не декларирали ,че пренасят вещи или акцизни стоки.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена митническа проверка от свидетеля М. Н. Д. на багажа и автомобила, управляван от жалбоподателя , при която в личния му багаж, ,свидетелят открил укрити и недекларирани 150кутии цигари Карелия,без акцизен бандерол, които след открИ.ето им свидетелят установил,че били собственост на жалбоподателят,който си признал че са негови.

Съставен бил Протокол за извършена митническа проверка с № 22BG001015M015981 от дата 28.09.2022 година.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че цигарите били закупени от фришопа и били за лично ползване.

На основание чл. 230 от ЗМ в присъствието на жалбоподателя и свидетелят Ф. И. Т. е съставен и предявен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG28092022/1000/M-4032 /28.09.2022 година,който акт бил надлежно предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис.

Описаните по–горе стоки са иззети с Разписка № 22007183 от дата 28.09.2022 година.

За обезпечаване на евентуалното вземане по така съставения АУАН е задържана сумата от 1800 лв. с разписка за задържане №22007182/28.09.2022 година.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение от жалбоподателя.

Митническата стойност на стоката, предмет на конкретното нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие – цигари, по правилото на

чл.233,ал.3 in fine ЗМ се формира и е равна на тяхната продажна цена, която е определена от митническите органи в размер, както следва: на сумата 750,00лв – общо за цялото количество цигари,съгласно становище от Комисия по Заповед №ЗМ -632/11.04.2019г. на Директора на Агенция Митници и Заповед №ЗДТ -1000-457/20.06.2022г. на Директора на ТД Митница Бургас . Оценяването на предмета на нарушението е извършено от комисия от митнически служители, в състав 3 –ма членове, специално назначена със Заповед №ЗДТ -1000-457/20.06.2022г. на Директора на ТД Митница Бургас. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от митницата, към датата на нарушението, на база обявената официално цена за конкретната търговска марка цигари, регистрирана в Публичния регистър на цените на тютюневите изделия, воден в МФ, съгласно чл.29,ал.4,т.1 от ЗАДС , като такава е налична и установена в размер на 5,00лв – за „Карелия ”. Съобразно така посочената индивидуална пазарна цена и количеството цигари от посочената марка, в резултат на просто математическо пресмятане, митническите органи са получили и приели общата продажна цена в размер на 750,00лв за цялото количество – 150 кутии цигари от посочената марка.

Така пресметнатата стойност на предмета на нарушението не се оспорва от жалбоподателя, като възражения в тази насока не са въведени от негова страна,поради което съдът кредитира с доверие представеното от комисията становище.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, АНО е издал процесното НП.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3 вр с ал.1 от ЗМ.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1500 лв., на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата недеklarираните стоки.

Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 27.01.2023 година. Разписката, надлежно оформена - датирана и подписана, се намира приложена в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване, че е получено НП от жалбоподателя на адреса му.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 1447/32-264887 от 09.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници”, Директорите, Заместник–директорите на Териториалните дирекции и т.н. имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ.

Налична е и Заповед №1421/09.08.2022г. на Директора на Агенция „Митници”, видно от която Красимир Н. Фучеджиев е преместен на длъжността на И.Д. Зам.Директор на ТД Митница Бургас,за периода от 10.08.2022г. до 09.02.2023г.вкл.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с

изложената в НП, респ. и АУАН, съдът изведе въз основа анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени по съответния процесуален ред, в хода на производството, които са напълно безпротиворечиви и взаимно допълващи се. Тяхната доказателствена стойност, не се оспори от страна на жалбоподателя, който и не е ангажирал насрещни доказателства, в подкрепа на твърденията си по жалбата. Свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели – М. Н. Д. и Ф. И. Т., съдебният състав кредитира изцяло с доверие, предвид липсата на противоречия помежду им, тяхната систематика и взаимно допълване, като те са в цялостна корелация и с писмените доказателствени средства. Според начина на формиране показанията им се основават на преки, непосредствени възприятия на свидетелите, т.е. представляват пряко, първично доказателство, като в съдържимата се в тях информация е с ясна и точна конкретика за фактите, вкл. и с оглед възпроизведените предпроцесуални признания на нарушителя. Поради това и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите, съдът даде вяра на показанията на същите и ги възприема за достоверни. А досежно доказателственият им ефект, същите са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение, авторството и времето на извършването му, като потвърждават влизането на жалбоподателя в страната, идвайки от Р Турция; извършването на митническа проверка на жалбоподателя и намирането на конкретното количество цигари укрити от същия в личния му багаж, който е превозвал в управляваното от него МПС, а досежно бездействието и отрицателния факт на недекларирането на тези носени стоки от страна на жалбоподателя, относими са показанията на М. Н. Д. и Ф. И. Т..

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът от правна страна формира следните изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване/обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 27.01.2023г видно от известие за доставяне приложено по АНПр, а жалбата срещу него е входирана в регистратурата на АНО на 02.02.2023г./, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**/ доколкото и липсва плащане от страна на жалбоподателя на законно предвидения процент от глобата-съгласно писмо от АНО/.

Преценена по същество, тя е **неоснователна**, за което се излагат следващите правни съображения:

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП

- тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Съгласно чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки, за които се дължи акциз без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показания на свидетелите – М. Н. Д. и Ф. И. Т. (митнически служители, осъществили митническата проверка и последвалата щателна митническа проверка), по несъмнен начин се доказва, от обективна страна, че на 28.09.2022 година при влизането си в Република България, през ГКПП „Капитан Андреево”, идвайки от Република Турция жалбоподателят е носил, т.е. фактически е превозил през държавната граница стоки, за които се дължи акциз, а именно процесните цигари.

Същите, установи се, той не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, цигарите са били скрити в личния му багаж – местото е изяснено конкретно в свидетелските показания, като реалното им наличие там и разкрИ.ето им е последващо, в резултат на действията на контролните органи и извършената от тях митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индиция за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от негова страна на носените тютюневи изделия, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на свидетелите М. Н. Д. и Ф. И. Т.), подсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от тези компетентни органи, последица именно поради отсъствието на знание у тях за тези стоки, въвеждани на митническата територия на Република България. Разпитаните по делото свидетели – М. Н. Д. и Ф. И. Т. са формирали непосредствени възприятия относно разкрИ.ето на цигарите и намирането им укрИ.ти, по начин - гореуказан, тяхното количество, уточняват точното им местоположение и начина на укрИ.ето им. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните тютюневи изделия в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи.

Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укрИ.ето или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България.

Поради това, Съдебният състав приема, че така осъществено деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки за които се дължи акциз, по вид конкретно - цигари, без знанието и разрешението на митническите органи.

За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол.

А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на Република България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Субект на това задължение, несъмнено и няма спор, е бил и жалбоподателят, възникнало за него още в момента на влизането му в страната и започването на формалностите по митнически контрол, но същото той не е изпълнил, както безспорно се установи от свидетелските показания и от писмените документи приложени към АНП.

Ето защо, след като водача – жалбоподателят, влизайки в страна не е изпълнил задължението си, във връзка с преминаването през митнически контрол и не е декларирал носените от него акцизни стоки - тютюневи изделия, каквито реално са открити едва при последваща физическа митническа проверка, безспорно с това си бездействие той е консумирал от обективна страна квалифицирания състав на административно нарушение по чл. 233, ал. 3 от ЗМ, с изпълнително деяние – „превозва”, дефинирано в основаната хипотеза на ал. 1 на същата норма, чийто предмет са стоки, за които се дължи акциз - цигари.

Следва да се отбележи, с оглед конкретното количество тютюневи изделия - общо 150 броя кутии цигари, внасяни в страната от трета Държава (извън ЕС) надлежното за тях деклариране е било писменото, по аргумент за

обратното от чл. 225 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, с директно действие за вътрешното ни законодателство, след присъединяването на Република България към ЕС, вр.чл. 66, ал.1 от ЗМ. Но такова, не се доказва да е било направено от жалбоподателя, нещо повече, той дори не е обявил устно тези факти - за носени стоки, още по-малко от конкретния вид. Задължението за обявяване е възложено на лицето, което пресича държавната граница и в чиято фактическа власт се намират вещите, подлежащи на деклариране. Именно с оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническите служители да декларира намиращите се във фактическата му власт и пренасяни стоки.

В случая доказан е и квалифициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на пренесените стоки - цигари, които по родов признак, имат особеното качество на тютюнево изделие, по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - § 1, т. 4, б. „а” от ДР, а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание чл. 4, т. 1, вр.чл. 2, т. 2 и чл. 11, ал. 1, т. 1-3 от ЗАДС. Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 150 броя кутии цигари, установено по делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установените прагове за безмитен внос, предвидени в чл. 51а, ал. 4, т. 1, предложение второ от ППЗДДС, вр.чл. 58, ал.7 от ЗДДС (40 броя цигари,респективно 2бр.кутии), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС. След като е така, извършеното от жалбоподателя деяние, изразяващо се в превозване на цигари, покрива по обективните си признаци - изцяло квалифициращият фактически състав на митническо нарушение по ал. 3 на чл. 233 от ЗМ. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя.

Последният е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че цигарите са открити в личния му багаж, липсва каквото и да е основание да се изключи държането им от негова страна към момента на пресичането на границата и влизането му в Република България. Изпълнителното деяние на превозването, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая цигари, на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги превозва, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укрИ.ето на информация за тези стоки от митническите органи, подсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи.

Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

Правилна е дадената правна квалификация на нарушението в АУАН и в НП, а именно: чл. 233, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗМ, както е и правилно основанието, на което жалбоподателят е санкциониран – за извършено нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗМ, която разпоредба се явява и материална и санкционна такава.

Налице е и субективния елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на укрИ.ето на тютюневите изделия в личния багаж на въззивника. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественноопасните последици - укрИ.ето на информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественноопасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, от една страна с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на ГКПП „Капитан Андреево” . Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя .

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превоза. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен. В допълнение към вече изложени съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозна и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с МПС и управлението му от нарушителя, респ. намиране на цигарите в това МПС, не обосновава изпълнително деяние във форма - превоза, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превоза/превозвал, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива

елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – цигари.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав не разкрива характеристиките на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не представлява такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, чийто предмет - цигари, те и акцизна стока, в количеството си - 150 броя кутии фактически многократно надвишава минималното допустимото за необлагаем внос - освободен от митни сборове - акциз и ДДС, както начина на превозването им и факта, че нарушението е повторно, следва да се отчитат за завишаващи обществената опасност на конкретното нарушение. В тази насока, като релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, преценката на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Съобразно изложените до тук правни съображения, не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, като предпоставка за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съгласно чл. 233, ал. 3 от ЗМ за митническа контрабанда на тютюневи изделия на виновните лица се налага „Глоба” в размер от 200 % до 250 % от продажната цена на недекларираните стоки; а при повторно нарушение по ал. 3 се налага „Глоба” в максималния размер, предвиден за съответното нарушение, но не по-малко от 1 000 лв., а когато предмет на нарушението са тютюневи изделия – не по-малко от 2 000 лв.; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер, както по отношение на вида му -глоба, така и базата за неговото пресмятане, според осъществения административнонаказателен състав – чл.233,ал.3 ЗМ,във вр.ал.1 ЗМ.

Съгласно нормата, санкцията-глобата е дефинирана като пропорционална - процентна част, в границите от 200-250% от продажната цена на стоките предмет на нарушението, конкретно за процесното количество възлизаща в размер 750лв, за общо 150 бр.кутии цигари с марка „Karelia,.. В случая, тази стойност е доказана с надлежните доказателствени средства – писмено становище, на комисия на компетентния митнически орган, оторизирани с правомощия относно облагането с акциз и търговията с

акцизни стоки, респ. контрола върху тях, като тя и не се оспори от страната.

Предвид така доказаната обща продажна цена на процесното количество цигари, предмет на конкретното нарушение, на тази база АНО е индивидуализирал и наложил на жалбоподателката наказание – глоба, в размер 1500,00 лв, представляваща 200% от продажната цена, т.е. в размер на установения минимум предвиден в закона –чл.233,ал.3 ЗМ.

От тук и при явно съобразяване разпоредбата на чл.27 ЗАНН за преценка всички релевантни за отговорността обстоятелства- смекчаващи и отегчаващи такива. Поради това, така проведената индивидуализация, както относно вида, така и досежно размера на наложената парична санкция, съдът счита за правилна и законосъобразна, според критериите на закона - чл.27 ЗАНН, като очевидно съобразено е обстоятелствата че нарушението е първо по ред за лицето -нарушител, доколкото АНО не ангажира доказателства за предходно наказване с влезли в сила НП, наред с отчитане и на конкретното количество цигари – в цифровия брой на 150 кутии цигари, а от друга страна и фактите за мястото, начина и средствата за укрИ.ето им в ползваното превозно средство. Ето защо, наказанието глоба в размер 1500лв, се намери за законосъобразно определено, правилно отмерено и справедливо - съответно на тежестта на извършеното. И предвид обективния факт на съответствието му с минималния предвиден размер, в случая не съществува правна възможност за намаляването на тази санкция, под установения в закона минимум. Поради което следва да се потвърди НП, в частта по наложеното наказание, съгласно т.1 от същото.

Не се констатираха смекчаващи вината обстоятелство ,доколкото такива не се ангажираха от страна на жалбоподателя.

Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

НП е законосъобразно и правилно, в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките предмет на нарушението. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

Поради гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна,а обжалваното НП за правилно и законосъобразно,поради което следва да бъде потвърдено.

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение ,а от страна на

жалбоподателя в размер на 1620лева ,от които 500лева –адв.възнаграждение.

С оглед изхода на делото, неоснователно се явява искането от страна на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които съдът определя в размер на 80 лв.

Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в съдебно заседание, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер ,съдът намира за справедлив и съразмерен.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници” (в сила от 31.07.2021 година), в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

Водим от изложеното и на основание **63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН**, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-3725/ НП от 24.01.2023 година** на и.д. Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници, с което на **Д. Г. Д. с ЕГН ******* с адрес село *********, обл. *********, ул. ********* ********* №* за нарушение на чл.233,ал.3 във вр.с чл.233,ал.1 от Закона за митниците/ЗМ / на основание чл.233, ал.3 във вр.с ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **1500,00 лв.** ,която глоба представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪЛЖАВАТА** -цигари „KARELIA” /Карелия /-150 кутии– всички с продажна цена 750,00лева .

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, **„Д. Г. Д. с ЕГН ******* с адрес село *********, обл. *********, ул. ********* ********* №* , **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, сумата от **80 лв.**, представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по **АНД № 67 / 2023 година** на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____